

Νεκταρία Αναστασιάδου: «Δυστυχώς, παντού πια είναι ανάγκη να κλείνεις τους περντέδες κατά καιρούς»

Η συγγραφέας μιλάει για όλα καθισμένη «Στα πόδια της Αιώνιας Άνοιξης»

Η Νεκταρία Αναστασιάδου έγινε γνωστή παγκοσμίως με το πρώτο της μυθιστόρημα «A Recipe for Daphne» αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές και βραβεία. Με αφορμή το βιβλίο της «Στα πόδια της Αιώνιας Άνοιξης», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος, μιλάει στην Κέλλη Κρητικού για τη συγγραφή, την πολιτική διάλεκτο, τον αντισημιτισμό, τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και όσα αγαπά να κάνει τα πρωινά.

Το λογοτεχνικό σας ντεμπούτο, *A Recipe for Daphne*, απέσπασε διθυραμβικές κριτικές και αγαπήθηκε από το κοινό. Σας άγχωσε η μεγάλη επιτυχία του πρώτου σας μυθιστορήματος;

Όντως, το μυθιστόρημα *A Recipe for Daphne* ήταν στη Long List για το Dublin Literary Award, και προκρίθηκε στη Short List για το βραβείο Runciman. Αλλά είχα αργήσει πολύ να εύρω εκδότη (κανένας δεν ενδιαφερόντανε για τη ρωμιοσύνη της Πόλης) και η έκδοση άργησε επιπλέον λόγω της πανδημίας. Δηλαδή, μέχρι να εκδοθεί η *Δάφνη*, είχα γράψει ήδη το βιβλίο *Στα Πόδια της Αιώνιας Άνοιξης* και ήμουν στη φάση της επιμέλειας. Οπότε, δεν πρόφτασα να αγχωθώ, και κατάλαβα νωρίς ότι η *Άνοιξη* θα ήταν ακόμα καλύτερο βιβλίο από τη *Δάφνη*.

Θεωρείτε ότι το *A Recipe for Daphne* οφείλει τη δυναμική του σε κάποια δική σας μυστική συνταγή για συναρπαστικά βιβλία ή πιστεύετε ότι δεν υπάρχουν συνταγές όσον αφορά τη συγγραφή;

Δεν έχω -και πιστεύω ότι δεν υπάρχει- καμία μυστική συνταγή για το πραγματικά καλογραμμένο μυθιστόρημα. Όμως μπορούμε να σπουδάσουμε την τεχνική της δημιουργικής γραφής για να μάθουμε να μεταχειριζόμαστε καλά τα εργαλεία μας.

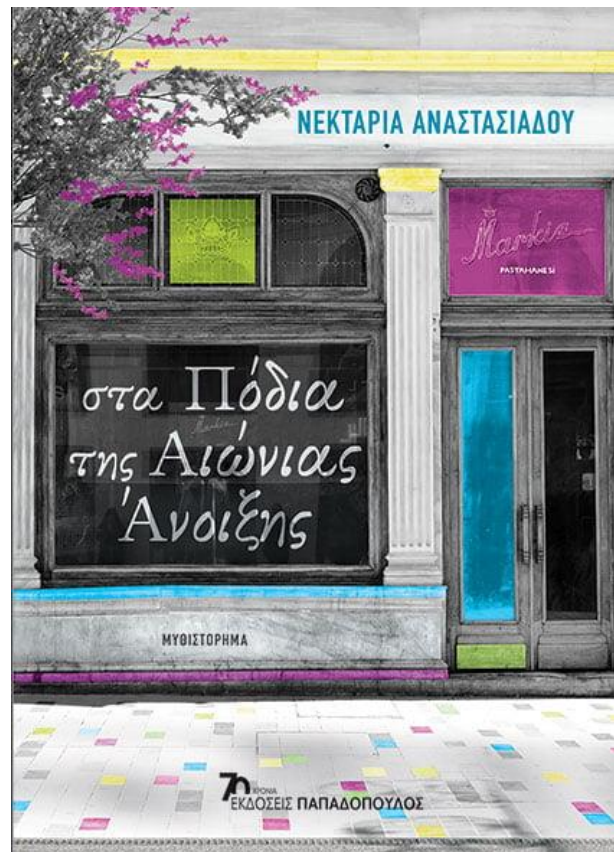
Στα Πόδια της Αιώνιας Άνοιξης είναι ο τίτλος του νέου σας βιβλίου, που με μια γλώσσα γλαφυρή γοητεύει κάθε αναγνώστη. Πώς προέκυψε ο ξεχωριστός αυτός τίτλος και ποια ήταν η αφορμή για να γράψετε αυτή την ιστορία;

Ήθελα να γράψω με τη φωνή μιας σπιρτόζας και δυναμικής Πολίτισσας αλλά όχι στα κεντρικά ελληνικά. Ήθελα να γράψω στα πολιτικά. Μετά από πολλές προσπάθειες δημιούργησα τη σωστή φωνή για την αφηγήτριά μου, αλλά ακόμα δεν είχα δομή. Ύστερα με ήρθε στο νου μια εικόνα: η αφηγήτριά μου, η Αθηνά, κάθεται στη φημισμένη πατισερί-ζαχαροπλαστείο Μαρκίζ και αναμένει κάποιον. Σαράντα χρόνια πριν την αρχή του βιβλίου, η Αθηνά είχε δώσει ραντεβού με έναν παλιό εραστή. Και ήτανε πλέον η χρονιά του ραντεβού, δηλαδή το 2016.

Ως προς τον τίτλο, στο Μαρκίζ υπάρχει μια κεραμική σύνθεση στον τοίχο που δείχνει την Άνοιξη, με τη μορφή μιας ωραίας κοπέλας που κοιτάζει τον εαυτό της σε ένα ρυάκι. Το ραντεβού της Αθηνάς είναι στο τραπέζι που βρίσκεται κάτω από τη φαγιάνς της Άνοιξης, δηλαδή στα πόδια της. Μεταφορικά, βέβαια, η Αθηνά βρίσκεται στα πόδια της άνοιξης καθ' όλη τη διάρκεια του βιβλίου, επειδή είναι μια εβδομηντάρα κοπέλα αποφασισμένη να ζει το παρόν σαν μια αιώνια άνοιξη.

Ο χαρακτήρας της Αθηνάς διαπερνά σαν σίφουνας το βιβλίο και παρασύρει τον αναγνώστη σε μια ιστορία που συνδέει το χθες με το σήμερα. Πώς γεννήθηκε μέσα σας αυτή η χαρισματική προσωπικότητα και πόσο εύκολο ήταν να τη χαλιναγωγήσετε κατά τη διάρκεια της συγγραφής του βιβλίου;

Η Αθηνά έχει κομμάτια από πολλούς ανθρώπους και κομμάτια δικά μου. Κάποιες φορές συμφωνώ με την Αθηνά, και άλλες φορές βρίσκω τις ιδέες τις απαράδεχτες. Δεν πιστεύω σε politically correct χαρακτήρες. Θέλω πάντα να δημιουργώ πραγματικούς χαρακτήρες, και αυτό θα πει ότι έχουν και τα λαμπερά και τα σκοτεινά σημεία τους. Την Αθηνά, βέβαια, δεν την χαλιναγωγώ. Ανοιχτή κονβερσασιόν κάμνει εκείνη. Φίλτρο δεν έχει.

Τι πρεσβεύει για εσάς η Πόλη;

Η Πόλη είναι home. Είναι η ύλη μου και η έμπνευσή μου. Είναι επίσης ένα μέρος όπου κάποιες φορές πρέπει να κλείνω τους περντέδες, όπως συμβουλεύει η Αθηνά. Αλλά δυστυχώς, παντού πια είναι ανάγκη να κλείνεις τους περντέδες κατά καιρούς.

Ήθη, έθιμα, παραδόσεις, προβάλλουν μέσα από την ιστορία σας και ζωντανεύουν μνήμες στους παλαιότερους ενώ ανοίγουν τις πύλες σε έναν άγνωστο κόσμο για τους νεότερους. Πόσο εύκολο ήταν να αναβιώσετε μια ολάκερη εποχή που δεν την είχατε ζήσει;

Πέρασα -και περνώ- πάρα μα πάρα πολύ χρόνο ακούγοντας τους μεγαλύτερους μου. Εμπνέομαι όχι τόσο από τα βιογραφικά τους στοιχεία, αλλά από τον τρόπο αφήγησής τους. Όλοι ξεύρουνε να λένε μασάλια στην Πόλη, και μεταχειρίζονται την ελληνική γλώσσα με δημιουργικό τρόπο.

Είναι τόσο συναρπαστικό και συνάμα υπέροχο που χρησιμοποιείτε στο βιβλίο σας την πολιτική διάλεκτο. Τι σας ώθησε σε αυτή την επιλογή; Θεωρείτε ότι μέσα από τα μυθιστορήματα οι συγγραφείς οφείλουν να διατηρήσουν ζωντανό τον γλωσσικό μας πλούτο;

Δεν ήταν επιλογή καν. Έγραφα όπως μιλώ. Ένα μυθιστόρημα, για να ηχεί αληθινό, πρέπει να γραφτεί στην λαλιά του τόπου του. Άλλωστε, λατρεύω τα πολιτικά, την ευελιξία τους, την παιχνιδιάρικη διάθεσή τους, και την πολυγλωσσία της Πόλης. Μ' αρέσει και να πλάθω λέξεις α λα Πολίτα, όπως κάμνουνε πάρα πολλοί παλιοί Πολίτες.

Πέρα από τη συγγραφή, “χρησιμοποιείτε” και τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης για να αναδείξετε το πολιτικό ιδίωμα. Ποια είναι η ανταπόκριση του κόσμου; Πιστεύετε πως αυτός είναι ένας τρόπος να πλησιάσουμε τη νέα γενιά;

Στο Twitter, όπου γράφω για τα πολιτικά στα αγγλικά, έχω περισσότερους από 15.000 ακολούθους. Στο Facebook όπου γράφω για τα πολιτικά στα ελληνικά, έχω ελάχιστους ακολούθους. Δεν κατάλαβα ακόμα αν είναι απλώς κουσούρι του Facebook ή αν οι Έλληνες δεν ενδιαφέρονται τόσο όσο οι ξένοι για τα πολιτικά. Εύχομαι να είναι το πρώτο. Πάντως, για όσους ενδιαφέρονται, στη σελίδα Νεκταρία Αναστασιάδου

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61551317025876>) ανεβάζω μία πολιτική λέξη κάθε μέρα.

Τι άλλο αγαπάτε εκτός από τη συγγραφή;

Το καλοκαιρινό περπάτημα στον Βόσπορο, τις ανθισμένες μιμόζες στην Αθήνα τον Δεκέμβριο, το πιλάτες, την καλή λογοτεχνία, την αυτοσχέδια μαγειρική και το μπαχτσεβανλίκι (την κηπουρική δηλαδή).

Θα αντέχατε ένα 24ωρο χωρίς κινητό και χωρίς πρόσβαση στα social media;

Το καλύτερό μου. Μ' αρέσει πολύ να κλείνουμε μέσα στο σπίτι με τη γραφή μου και τα βιβλία μου. Μόνο που θα ζητήσω να έχω πρόσβαση στο ραδιόφωνο για να ακούσω μια εκπομπή που λατρεύω: τη «Δική μας Πόλη» του Θέμη Ροδαμίτη στην ΕΡΤ.

Ποια ερώτηση θα θέλατε να σας κάνουν, και δεν σας έχουν ρωτήσει ποτέ;

Αναρωτιούμαι γιατί κανένας μέχρι τώρα δεν με ρώτησε για το θέμα του αντισημιτισμού, που θίγω στο νέο μου βιβλίο, *Στα Πόδια της Αιώνιας Άνοιξης*. Ίσως επειδή είναι -δυστυχώς- τόσο σύνηθες, που οι αναγνώστες το προσπερνάνε δίχως να το σκεφτούνε, ειδικά αν δεν τους αγγίζει προσωπικά. Πάντως ο ελληνικός τύπος αντισημιτισμού -δηλαδή οι απαράδεκτες σαχλαμάρες που λέγονται σαν συνοδευτικό του καφέ- είναι κάτι που ήθελα να αποτυπώσω στο βιβλίο, και να αφήσω τον κάθε αναγνώστη να το σκεφτεί με τον τρόπο του.

Ποια είναι η αγαπημένη σας ώρα της ημέρας;

Η ώρα του πρωινού όταν ο μαχαλάς μου είναι τελείως ήσυχος και πίνω το πρώτο μου πράσινο τσάι διαβάζοντας κάτι ωραίο. Ύστερα, αρχεύω τη γραφή.

<https://comfort-zone.gr/interviewnektariaanastasiadou/>